

Мої серпневі дні і безголосі ночі...

Микола Зеров

Мої серпневі дні і безголосі ночі!
Самотні спомини на сірому узбоччі
Широко скруглених і вицвілих горбів,
Край придорожніх верб і мудрих вітряків —
Які далекі ви, далекі і несхожі
На ті прогулянки, веселі та погожі,
Коли, не знаючи ні прикрих дум, ні втрат,
Ми сповивали ніч у серпантин цитат,
Признань захованих і явних декламацій.
Хто знав, що й дотепер, до років горя й праці
Ті легковажні дні, уламки буйних літ,
Простягнуть золотий, метеоричний слід?

1925